

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M.**, proti žalovanému **1/ JUDr. D.** žalovanému **2/ J.**, žalovanému **3/ Ing. K.**, žalovanému **4/ E.**, žalovanému **5/ M.**, žalovanému **6/ K.**, žalovanému **7/ Ing. J.** žalovanému **8/ MUDr. E.**, žalovanému **9/ M.**, žalovanému **10/ Ing. K.** žalovanému **11/ J.**, žalovanému **13/ Z.**, žalovanému **14/ M.** a proti žalovanému **15/ K.** žalovaní **2/ - 15/** zastúpení JUDr. D., **o návrhu na určenie poradia pohľadávky**, na odvolanie žalovaných **2/ - 15/** proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10. júna 2008 č. k. 35 Cbi 155/2005-Pú-78 a uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 15. júla 2008 č. k. 35Cbi 155/2005-Pú-88 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10. júna 2008 č. k. 35 Cbi 155/2005-Pú-78 v napadnutej časti výroku o trovách konania **m e n í** tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovaným **2/ - 15/** na účet ich právneho zástupcu trovy konania vo výške 43 456,-- Sk .

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 15. júla 2008 č. k. 35 Cbi 155/2005-Pú-88 **z r u š u j e**.

Žalovaným **2/ - 15/** náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 10. júna 2008 č. k. 35 Cbi 155/2005-Pú-78 konanie voči žalovanej **1/** zastavil a žalobu voči žalovaným **2/ - 15/** zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaným **1/ -15/** náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že zákon o konkurze a vyrovnaní v poznámkach k ust. § 23 uvádza, že k popretiu pohľadávok môže dôjsť len na prieskumnom pojednávaní, s výnimkou poradia pohľadávky zo strany správcu. Veriteľov, ktorým boli popreté pohľadávky čo do pravosti, výšky alebo poradia a sú prítomní na prieskumnom pojednávaní, súd vyzve na podanie žaloby

na súd, ak im bolo popreté poradie pohľadávky. Tým veriteľom, ktorým bola popretá pohľadávka a ktorí neboli na prieskumnom pojednávaní, je súd povinný túto skutočnosť oznámiť a súčasne im oznámiť, kto im poprel pohľadávku, čo je dôležité preto, aby veriteľ vedel, proti komu má podať žalobu, alebo proti komu má podať návrh. Súd stanoví veriteľom prítomným na prieskumnom pojednávaní a veriteľom neprítomným na prieskumnom pojednávaní lehotu na podanie žaloby alebo návrhu, resp. túto lehotu určí tomu, kto poprel vykonateľnú pohľadávku. Lehota nesmie byť kratšia 1 mesiac. V danom prípade sa žalobca zúčastnil na prieskumnom pojednávaní, preto mu plynula lehota na podanie žaloby odo dňa konania prieskumného pojednávania. V tejto lehote mohol žalobca podať žalobu proti všetkým, ktorí jeho pohľadávku popreli. Zákon uvádza, že pasívne legitimovaní budú všetci tí, ktorí pohľadávku popreli, čo spravidla bude správca a ojedinele aj konkurzný veriteľ. V danom prípade popreli poradie pohľadávky žalobcu veritelia v tomto konaní označení ako žalovaní v 2/ až 15/ rade, ktorých v konkurznom konaní zastupovala JUDr. D. ako ich právna zástupkyňa. Žalobca nesprávne podal žalobu, keď ako žalovanú označil JUDr. D. advokátku, ako právnu zástupkyňu skupiny veriteľov. Správne mali byť v žalobe označení tí veritelia, ktorí pohľadávku žalobcu na prieskumnom pojednávaní popreli a nie ich právna zástupkyňa. Po vyjadrení žalovanej v 1/ rade k obsahu žaloby, kde sa k tejto skutočnosti vyjadruje, žalobca požiadal o pristúpenie žalovaných v 2/ až v 15/ rade do konania na strane žalovaných, avšak nedošlo k tomuto návrhu v lehote, ktorá bola žalobcovi na podanie žaloby na prieskumnom pojednávaní určená a súd má za to, že v konkrétnej incidenčnej žalobe ani nemohlo dôjsť k pristúpeniu žalovaných 2/ až 15/ do konania na strane žalovaných, nakoľko pre incidenčné žaloby platia lehoty stanovené zákonom, a to konkrétne § 23 ZKV, ktorý určuje lehoty na podanie žaloby voči tým, ktorí pohľadávku veriteľa popreli. Keďže žalobca voči veriteľom, ktorí jeho pohľadávku popreli, nepodal žalobu v stanovenej lehote, nemohol už podľa názoru súdu neskôr v konaní žiadať ich pristúpenie, a preto mal súd za to, že žaloba je voči týmto veriteľom podaná po lehote, a preto ju ako nedôvodnú voči žalovanému v 2/ a v 15/ rade zamietol. Voči žalovanej v 1/ rade súd konanie po späťvzatí žaloby voči tejto žalovanej podľa § 96 O.s.p. zastavil. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.. voči žalovanej v 1/ rade, voči ktorej konanie bolo zastavené a trovy konania jej nepriznal. Voči ostatným žalovaným rozhodol o trovách konania v zmysle § 150 O.s.p., ktorým taktiež náhradu trov konania nepriznal. S ohľadom na obsah sporu mal za to, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa už aj vzhľadom na skutočnosť, že správca konkurznej podstaty právo na oddelené uspokojenie žalobcovi na prieskumnom pojednávaní uznal,

samotný žalobca uviedol, že nemal vedomosť, že by boli nehnuteľnosti, na ktorých má záložné právo, predmetom reštitučného konania. Na základe týchto dôvodov súd rozhodol o trovách konania tak, ako je vo výroku tohto rozhodnutia.

Proti rozsudku v časti jeho výroku o trovách konania sa odvolali žalovaní v 2/ až 15/ rade a žiadali jeho zmenu.. Uviedli, že v sporovom konaní platí zásada úspešnosti konania podľa ust. § 142 a nasl. O.s.p. Namietali, že súd prvého stupňa síce odôvodnil výrok o nepriznaní náhrady trov konania dôvodmi osobitného zreteľa, avšak také dôvody z obsahu spisu nevyplývajú. Nestotožnili sa so záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého žalobca uviedol, že nemal vedomosť, že by nehnuteľnosti, na ktorých má záložné právo, boli predmetom reštitučného konania. Toto tvrdenie podľa ich názoru nezodpovedá skutočnosti, pričom poukázali na žalobu zo dňa 22.12.2005, v ktorej sa uvádza, že ich advokátka poprela zaradenie pohľadávok na oddelené uspokojenie z dôvodu, že nehnuteľnosti, na ktorých má žalobca zriadené záložné právo, sú predmetom reštitučného konania. Preto nepovažujú túto skutočnosť za dôvod hodný osobitného zreteľa, lebo žalobca je M. subjekt ako taký, u ktorého sa predpokladá kvalifikovaná právna služba, teda taká služba, ktorá nepodá žalobu proti advokátke žalovaných 2/ - 15/, ktorá vystupovala ako zástupca na základe plnomocenstva, pričom toto plnomocenstvo nemôže zakladať práva a povinnosti zástupcovi. Žalovaní 2/ - 15/ mali za to, že súd prvého stupňa uplatnil ust. § 150 O.s.p. na základe takých skutočností, ktoré z konania nevyplývali, resp. nie sú rozhodné, a preto právne posúdenie nepriznania náhrady trov konania je v rozpore so zákonom. Navrhujú preto rozsudok v napadnutej časti zmeniť a priznať žalovaným 2/ - 15/ náhradu trov prvostupňového konania za 3 úkony právnej služby v celkovej výške Sk 44 095,-.

Žalobca vo svojom stanovisku k odvolaniu žalovaných 2/ až 15/ uviedol, že podľa jeho informácií, správca konkurznej podstaty sa dozvedel o tom, že časť majetku, ktorý je v konkurznej podstate, je v reštitučnom konaní až na prieskumnom pojednávaní. Do tohto času teda nemal dôvod poprieť poradie pohľadávky žalobcu. Nesúhlasil s tvrdením žalovaných 2/ - 15/, že i žalobca mal o tejto skutočnosti vedomosť, nakoľko tento sa tiež o reštitučnom konaní dozvedel až na prieskumnom pojednávaní. Do tej doby žalobca touto vedomosťou nedisponoval. Žalovaní si neuplatnili reštitučný nárok u žalobcu, preto žalobcovi nie je známe, ako žalovaní dospeli k tvrdeniu, že žalobca mal vedomosť o reštitučných konaniach žalovaných. Je toho názoru, že ohľadne vstupu žalovaných 2/ - 15/ do konania

postupoval v súlade so zákonom a využil právo, ktoré mu prináleží. Jednoznačne má za to, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p., z ktorého dôvodu navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť.

Uznesením zo dňa 15.07.2008 č. k. 35 Cbi 155/2005-Pú-88 Krajský súd v Banskej Bystrici uložil žalovaným 2/ - 15/ povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v lehote 10 dní od právoplatnosti uznesenia vo výške 2 645,-- Sk.

Proti uzneseniu sa odvolali žalovaní 2/ - 15/ a žiadali jeho zrušenie. Napadnuté uznesenie považujú za vydané v rozpore so zákonom. Namietali, že súd prvého stupňa týmto rozhodnutím spoplatnil právny úkon, ktorým bolo podané odvolanie síce proti rozsudku, avšak len do jeho časti, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov SR, ročník 1998, zošit 6-7, z ktorého vyplýva, že súdny poplatok sa neplatí z odvolania alebo dovolania podaného proti súdnemu rozhodnutiu procesnej povahy a proti rozhodnutiu o trovách konania. Z uvedených dôvodov navrhujú preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. c/, f/ O. s. p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolania žalovaných 2/ - 15/ sú dôvodné.

Podľa § 150 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať.

Cit. ust. § 150 O.s.p. umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa účastníkom, ktorí by inak mali právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal.

Nesporne však musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený, pričom výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania.

Pri skúmaní, či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa súd prihliada tiež k majetkovým a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalovaným 2/ - 15/ , ktorí mali úspech vo veci, náhradu trov konania podľa § 150 O.s.p. nepriznal, a to s ohľadom na obsah sporu a tiež skutočnosť, že správca konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní žalobcom uplatnené poradie pohľadávky nepoprel, pričom samotný žalobca uviedol, že nemal vedomosť o tom, že založené nehnuteľnosti boli predmetom reštitučného konania.

Tento záver súdu prvého stupňa je nesprávny a nemá oporu ako v spisovom materiáli, ani v právnom predpise. Výnimočnosť veci samotným obsahom sporu, totiž nielenže súdom prvého stupňa pri nepriznaní náhrady trov konania žalovaným 2/ - 15/ nebola odôvodnená, ale z obsahu spisu ani nevyplýva. Pre postup žalobcu pri uplatnení žaloby, nemožno tiež považovať za rozhodujúcu skutočnosť, že správca konkurznej podstaty ním požadované poradie v konkurze prihlásenej pohľadávky nepoprel.. Uznáním pohľadávky jedného z konkurzných veriteľov správcom, totiž nepochybne nie je zákonom dotknuté právo túto poprieť či už do pravosti resp. poradia, zo strany ostatných konkurzných veriteľov. Nakoniec nespornou tiež je skutočnosť, že žalobca, prítomný na prieskumnom pojednávaní, sa na tomto o dôvode popretia poradia uplatnenej pohľadávky žalovanými 2/ - 15/ dozvedel tak, ako to správne namietajú žalovaní.

Bez právneho významu z hľadiska posúdenia práva na náhradu trov konania nie je nepochybne i dôvod, pre ktorý žalobca nemal úspech vo veci, a pre ktorý dôvod, t. j. neuplatnenie žaloby v zákonnej lehote, sú skutočnosti zohľadňované súdom prvého stupňa právne irelevantné.

So zreteľom na uvedené súd prvého stupňa pochybil, keď v konaní úspešným žalovaným 2/ - 15/ nepriznal náhradu trov prvostupňového konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 43 456,-- Sk, a to odmeny za 3 úkony právnej služby vrátane paušálnej náhrady podľa § 11 ods. 1, § 13 ods. 3, § 14 ods. 1 písm. a/, c/,d/, ods. 2 písm. c/, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici podľa § 220 O.s.p. v napadnutej časti výroku o trovách konania zmenil.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol o poplatkovej povinnosti žalovaných 2/ - 15/ a uložil im zaplatiť súdny poplatok v sume Sk 2 645,-- za odvolanie podané dňa 02.07.2008 proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti jeho výroku o trovách konania.

Ako vyplýva z bodu 3 spoločnej poznámky k položkám 1 a 2 Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zák.č.71/1992 Zb. v platnom znení, ktoré sa vzťahuje i na predmetné odvolacie konanie, sa poplatky podľa rovnakej sadzby platia i v odvolacom konaní vo veci samej.

Z uvedeného teda vyplýva, že poplatkovej povinnosti v odvolacom konaní nepodlieha odvolanie, ktoré nebolo podané vo veci samej, teda ani odvolanie, ktoré síce bolo podané proti rozsudku, avšak iba proti výroku o trovách konania, z ktorého dôvodu je odvolanie žalovaných 2/ - 15/ opodstatnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici podľa § 221 ods.1 O.s.p. zrušil.

V odvolacom konaní si úspešní žalovaní 1/ - 15/ trovy konania neuplatnili, preto im ich náhradu Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 24. septembra 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

